

Beh. kunne opnaa, hvad man ønsker, eller væsentlig det samme som dette omtalte Andragende gaar ud paa.

Hvad selve Lovforslaget angaar, skal jeg indrømme, at det er noget, som ikke kan gøre Skade, og som muligvis vil gøre nogen Gavn. Jeg er enig med de ærede foregaaende Talere i, at det vil være rigtigt at forhøje den Del af et Laans Beløb, af hvilket der ikke kræves Afdrag. Den ærede første Taler syntes i Begyndelsen af sin Tale at være noget derimod, da han lagde, at han ikke syntes om ikke amortisable Laan. Men heldigvis drog han en helt anden Konklusion, og kom dertil, at man med Hensyn til Iste-Amortisation burde gaa endnu videre, end der var bestemt i det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, naar han betegnede det som en Modesag at forlange ikke amortisable Laan. Det er sikkert ikke noget, der forlanges, fordi det skal være moderne. Det er sikkert noget, der forlanges, fordi man føler, det er nødvendigt, og fordi man føler, at man vanskeligt vil kunne vedblive at svare stedse stigende Afdrag paa en fast Prioritetsgæld. Det kan jo nemlig vel være saa, at den, der optager et Kreditforeningslaan, i alt Fald i en Række Aar ikke mærker stort til sit Afdrag, men saa snart han ved sine Afdrag har faaet Kapitalen et godt Stykke ned, maa dog den Tanke uvilkaarlig opstille sig for ham, om der er nogen rigtig Mening i, at han bliver ved at betale et bestandigt stigende Afdrag, navnlig naar det Tidspunkt kommer, da han ønsker at afskænde sin Ejendom. Saa virker det i og for sig som en Byrde, der let trykker Ejendommens Værdi ned. Naar den ny Køber, der ved Beregningen af Købesummen selvfølgelig kun tager Hensyn til den Del af Gælden, der i Øjeblikket er tilbage, skal gaa ind paa at forrente og afdrage denne med en fast Procentdel af Gældens oprindelige Hovedstol, saa maa denne Gæld for ham stille sig som langt byrdefuldere, end den nogen Sinde har stillet sig for den tidligere Ejer, og langt byrdefuldere for Køberen, end hvis han i Øjeblikket optog et nyt Laan af den Størrelse, som Gælden i Købsøjeblikket havde. Jeg tror, det vil være meget rigtigt at komme til ikke amortisable Laan i langt større Omfang, end Lovforslaget tilsigter, og jeg tror, at det Andragende jeg nylig hentydede til, i den Henseende har truffet det rette ved at sætte den ikke amortisable Del til Halvdelen af Vurderingssummen, altsaa som det Beløb, der maatte kunne ublaanes, uden at der findes nogen Amortisation Sted paa anden Maade end ved Bidrag til Reserve-

og Administrationsfonden. I det hele kan jeg slutte mig til de Forslag, der findes i Lovforslagets § 1, hvorefter jeg, som de tidligere ærede Talere ogsaa gjorde, maa holde for, at der ikke er nogen Grund til at give den høje Regering eller det høje Indenrigsministerium den Myndighed, som er foreslaaet i § 2, da der jo i Virkeligheden ikke ved Bestemmelserne i § 1 hdes Kreditforeningerne nogen som helst Begunstigelse fra Statens Side. Jeg er enig med de ærede foregaaende Talere i, at hvis Staten vil gaa ind paa virkelige Ofre — eller jeg vil ikke en Gang kalde det Ofre, men paa virkelige Begunstigelser for de ny Kreditforeninger ved Statsgaranti eller lignende, kan der være nogen Mening i noget at indskrænke Kreditforeningernes Ret til selv at styre deres Sager. Det ene vil da kunne veje det andet op. Men saaledes, som det her er foreslaaet, vil jeg haabe, at § 2, eller i alt Fald de første 2 Punkter af § 2, maa blive fuldstændig flettede. Jeg skal ikke komme ind paa at undersøge Spørgsmaalet, om vi have for mange Kreditforeninger, eller om vi kunde trænge til en til, thi det Spørgsmaal ligger ikke for her i Dag. Heller ikke skal jeg komme ind paa at afveje hvilke Fordele en helt ny Kreditforening, saaledes som den er foreslaaet fra Agraerernes Side, vilde kunne medføre, eller hvilke Vanskeligheder det paa den anden Side kunde medføre. Det ville vi forhaabentlig kunne komme til at forhandle om, naar denne Sag kommer til 2den Behandling. Jeg skal altsaa kun udtale det Haab, at det Udbalg, der eventuelt vil blive nedsat om denne Sag, alvorlig vil tage den Tanke op, som er fremsat i Agraarforeningens Andragende og i de to Forslag saaledes, at det tillige vil give den højtærede Indenrigsminister Bemyndigelse til at meddele Stadsfæstelse paa Statutter om Oprettelse af en ny Kreditforening ganske eller dog væsentligt efter den Tanke, som er fremsat i det omtalte Forslag.

Reergaard: Med Hensyn til Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag have de to ærede Medlemmer for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) og Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), der begge sidde inde med særlig Sagkundskab paa dette Omraade, i alt væsentligt udtalt, hvad jeg kunde have haft Anledning til at bemærke og mere til, saa det er egentlig ikke derom, jeg agter at udtale mig. Det synes at fremgaa som det foreløbige Resultat af den Forhandling, der har været ført her i Dag, at man fra alle Sider finder, at de Begunstigelser, som